

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 955

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 octombrie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
300. — Lege privind instituirea sistemului de certificate de import și de export pentru produse agricole	1-5	Decizia nr. 536 din 13 octombrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 239 alin. 2 și 3 din Codul penal.....	6-7
1.012. — Decret pentru promulgarea Legii privind instituirea sistemului de certificate de import și de export pentru produse agricole	5	DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
		477. — Decizie pentru numirea domnului Corneliu Burada în funcția de vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice.....	8
		★	
		Rectificări.....	8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind instituirea sistemului de certificate de import și de export pentru produse agricole

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Obiective

Art. 1. — (1) Prezenta lege reglementează instituirea sistemului de certificate de import și de export pentru produse agricole, care constituie autorizare și dă naștere unei obligații, respectiv de a importa sau de a exporta sub certificat, cu excepția cazurilor de forță majoră, cantitatea specificată de produse sau de mărfuri menționate.

(2) Prezenta lege modifică art. 3 din Legea nr. 1/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, Industrie Alimentară și Dezvoltare Rurală, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Operațiunile de import și de export cu produse agricole se efectuează în baza certificatului de import sau a certificatului de export.

(4) Produsele agricole pentru care se eliberează certificate de import și de export se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu avizul Ministerului Economiei și Comerțului și al Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 2. — În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc astfel:

a) *autoritate competentă* — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură;

b) *extras* — documentul emis în baza unui certificat de import sau de export existent, având aceeași forță juridică

ca și certificatul după care a fost emis și fiind eliberat pentru cantități mai mici decât cele prevăzute pe certificat;

c) *operațiuni de natură necomercială* — introducerea sau scoaterea în/din teritoriul vamal al României de bunuri fie de către persoane fizice, fie de către persoane juridice, în afara activității de comerț exterior, în condițiile prevăzute de reglementările vamale.

CAPITOLUL II

Domeniul de aplicare a certificatelor

Art. 3. — (1) Produsele agricole care sunt supuse prelucrării în cadrul operațiunilor de perfecționare activă, astfel cum este definită la art. 111 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, fac obiectul emiterii de certificate de import.

(2) La exportul produselor compensatoare, așa cum sunt definite la art. 111 din Legea nr. 141/1997, cu modificările și completările ulterioare, rezultate în urma unei operațiuni de perfecționare activă prevăzute la alin. (1), este necesar certificat de export, cu excepția cazului în care produsul compensator rezultat nu este supus regimului de emiterie a certificatelor la export.

Art. 4. — (1) Nu se eliberează certificat pentru operațiuni de natură necomercială sau când cantitățile specificate nu depășesc o cantitate maximă prestabilită.

(2) Lista produselor și cantităților maxime din acestea, care pot fi importate sau exportate fără a fi necesară eliberarea unui certificat, va fi aprobată prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu avizul Ministerului Economiei și Comerțului și al Ministerului Finanțelor Publice.

(3) Nu se eliberează certificat de export pentru produsele agricole expediate de persoanele fizice autorizate în condițiile legii, în scopul distribuirii acestora ca ajutor umanitar, când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) nu se solicită plata unei prime de export în cazul în care produsele respective beneficiază de o asemenea facilitate; mențiunea „fără primă” se va înscrive în declarația vamală de export;

b) expedierile sunt ocazionale și includ produse variate care nu depășesc cantitatea de 30 tone/mijloc de transport;

c) autoritatea competentă are dovezi suficiente asupra destinației și/sau folosinței produselor și asupra desfășurării corespunzătoare a operațiunii.

Art. 5. — Nu se eliberează certificate pentru produsele importate care au statut de bunuri returnate.

Art. 6. — (1) Certificatul de export nu este necesar în cazul reexportului dacă, la momentul acceptării declarației de reexport pentru un produs, exportatorul prezintă dovada că pentru marfa în cauză există o decizie favorabilă privind returnarea contravalorii taxelor vamale de import, pentru produsul respectiv.

(2) Certificatul de export este necesar în cazul reexportului, dacă produsul în cauză este supus sistemului de certificate de export și dacă declarația de reexport este acceptată de autoritățile competente înainte de adoptarea

unei decizii privind returnarea taxelor vamale de import; în acest caz, primele de export nu sunt permise.

CAPITOLUL III

Aria de aplicare a certificatelor și extraselor

Art. 7. — (1) Certificatul de import sau de export reprezintă documentul care autorizează efectuarea operațiunii de import sau de export. Certificatul dă naștere obligației deținătorului de a importa sau de a exporta în perioada de valabilitate cantitatea specificată pe certificat din produsele respective, cu excepția cazurilor de forță majoră.

(2) În cazul în care produsul pentru care s-a emis certificatul beneficiază și de o primă de export, atunci certificatul de export determină și dreptul posesorului de a primi prima de export.

Art. 8. — (1) Eliberarea certificatului de import sau de export dă naștere obligației de a importa sau de a exporta produsul care face obiectul certificatului în țara sau în grupul de țări specificat în certificat, în cantitățile aprobate.

(2) În cazul în care obligația de a importa sau de a exporta nu a fost îndeplinită, garanția se reține în conformitate cu prevederile legii privind instituirea sistemului de garanții pentru importul și exportul produselor agricole.

Art. 9. — (1) În cazul în care cantitatea efectiv importată sau exportată este mai mare cu nu mai mult de 5% față de cantitatea înscrisă în certificat, cantitatea respectivă se consideră a fi importată sau exportată în cadrul certificatului.

(2) În cazul în care cantitatea efectiv importată sau exportată este mai mică cu nu mai mult de 5% față de cantitatea înscrisă în certificat, obligația de a importa sau de a exporta se consideră îndeplinită.

Art. 10. — În cazul în care cantitatea înscrisă în certificat este un număr cu zecimale, rezultatul calculului pragului de 5% va fi rotunjit în plus la primul număr întreg, iar în cazul animalelor, la numărul întreg de capete.

Art. 11. — În cazul în care un certificat de import sau de export se utilizează în prima zi lucrătoare care urmează ultimei zile a termenului de valabilitate, se consideră că certificatul a fost utilizat în ultima zi a termenului de valabilitate înscris pe certificat.

Art. 12. — (1) Obligațiile care derivă dintr-un certificat nu sunt transferabile.

(2) Drepturile care derivă dintr-un certificat pot fi transferate de către titularul certificatului în cadrul termenului de valabilitate; transferul poate fi făcut în favoarea unui singur beneficiar pentru fiecare certificat sau extras al acestuia.

(3) Pot face obiectul transferului numai drepturile aferente cantităților care nu au fost importate sau exportate.

(4) Beneficiarul unui transfer menționat la alin. (2) nu poate transfera drepturile sale către terțe persoane, ci numai către titularul inițial, iar în aceste cazuri autoritatea competentă înscrive pe certificatul de import sau de export

următoarea mențiune: „drepturi transferate titularului inițial la data de ...“.

(5) Transferul drepturilor se face numai cu aprobarea autorității competente, care înscrie pe certificat sau pe extras, după caz, numele și adresa beneficiarului transferului sau formula menționată la alin. (4), precum și data la care s-a făcut mențiunea, certificată prin ștampilă.

(6) Transferul drepturilor este valabil de la data înscrierii pe certificat a mențiunilor prevăzute la alin. (4) și (5).

Art. 13. — Certificatele eliberate de autoritatea competentă sunt valabile numai pe teritoriul României.

CAPITOLUL IV

Cererea pentru eliberarea certificatelor

Art. 14. — Cererile pentru eliberarea sau retragerea certificatelor se prezintă de către operatorul economic la autoritatea competentă și sunt acceptate de aceasta dacă sunt respectate condițiile prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 15. — (1) Cererile pentru eliberarea certificatelor, care conțin alte condiții decât cele stipulate în prezenta lege se resping.

(2) Cererile pentru eliberarea certificatelor sunt acceptate numai în cazul în care se face dovada constituirii unei garanții în favoarea autorității competente, în condițiile stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(3) Garanțiile aferente importului și exportului de produse agricole sunt reglementate prin lege.

Art. 16. — (1) Cererile pentru eliberarea certificatelor de import sau de export, care sunt transmise în vederea derulării unei operațiuni de ajutor umanitar, așa cum este aceasta definită la art. 10 alin. (4) din Acordul privind agricultura, încheiat în cadrul Runderi Uruguay, ale cărei rezultate au fost aprobate prin Legea nr. 133/1994 pentru ratificarea Acordului de la Marrakech privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț, a Acordului internațional privind carnea de bovină și a Acordului internațional privind produsele lactate, încheiate la Marrakech la 15 aprilie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 27 decembrie 1994, conțin mențiunea „Certificat GATT — ajutor alimentar“.

(2) Certificatul obținut se utilizează numai pentru operațiunea umanitară pentru care a fost emis.

Art. 17. — (1) Formularele-tip privind cererea pentru eliberarea certificatelor, precum certificatele și extrasele din acestea se stabilesc în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(2) Formularele se completează conform instrucțiunilor prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 18. — Certificatele se întocmesc în două exemplare, din care primul, denumit *exemplarul titularului* și marcat nr. 1, se eliberează solicitantului, iar al doilea, denumit *exemplarul autorității competente* și marcat nr. 2, se reține de către autoritatea competentă.

Art. 19. — (1) Extrasele aferente unui certificat se emit de către autoritatea competentă, la solicitarea titularului

certificatului sau a beneficiarului transferului de drepturi. În vederea eliberării unui extras, solicitantul trebuie să prezinte autorității competente exemplarul nr. 1 al certificatului.

(2) Extrasele se eliberează în două exemplare: primul, denumit *exemplarul titularului*, inscripționat cu nr. 1, se predă solicitantului, iar cel de-al doilea, denumit *exemplarul autorității competente*, se inscripționează cu nr. 2 și se reține de către autoritatea competentă.

(3) Autoritatea competentă menționează pe exemplarul nr. 1 al certificatului cantitatea aferentă extrasului, la care se adaugă toleranța acceptată; cuvântul *extras* va fi menționat lângă cantitatea înscrisă pe exemplarul nr. 1 al certificatului.

(4) Nu mai pot fi emise noi extrase din extrasul unui certificat.

(5) Exemplarul nr. 1 al extrasului, care a fost utilizat sau care a expirat, se returnează autorității competente, împreună cu exemplarul nr. 1 al certificatului aferent, astfel încât autoritatea competentă să poată face modificarea necesară a cantităților înscrise în certificat.

Art. 20. — (1) În scopul calculării termenului de valabilitate, certificatele se consideră eliberate în ziua depunerii cererii pentru eliberarea certificatului, ziua respectivă fiind inclusă în calculul termenului de valabilitate. Certificatele nu pot fi utilizate decât după emiterea lor efectivă.

(2) În condițiile prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi, autoritatea competentă poate decide ca termenul de valabilitate al certificatelor să înceapă în ziua în care acestea au fost emise efectiv, caz în care ziua emiterii se ia în considerare la calculul termenului de valabilitate.

CAPITOLUL V

Utilizarea certificatelor

Art. 21. — Exemplarul nr. 1 al certificatului se remite în scopul efectuării mențiunilor necesare biroului vamal care a acceptat, în cazul certificatului de import, declarația vamală de import, iar în cazul certificatului de export, declarația vamală de export.

Art. 22. — Biroul vamal competent înscrie pe exemplarul nr. 1 al certificatului cantitatea netă a mărfurilor, înscrisă în declarația vamală, pentru care s-a acordat liberul de vamă, și îl înapoiază operatorului economic.

Art. 23. — (1) Informațiile înscrise pe certificat sau pe extras nu pot fi modificate după eliberarea acestora decât de către autoritatea competentă.

(2) În cazul în care este pusă la îndoială acuratețea informațiilor de pe certificat sau de pe extras, acesta trebuie returnat autorității competente de către titular sau de către biroul vamal.

(3) Dacă autoritatea competentă consideră necesară efectuarea unei rectificări, atunci certificatul respectiv împreună cu toate extrasele emise în baza acestuia se retrag, se anulează și se emit altele noi în aceeași zi; noile certificate sau extrase poartă mențiunea „certificat corectat la data de...“, respectiv „extras corectat la data de...“, și se

înscriu pe acestea toate mențiunile existente pe documentele inițiale.

(4) În cazul în care nu este necesară efectuarea de rectificări, în conformitate cu prevederile alin. (2) și (3), autoritatea competentă înscrie pe certificat sau pe extras mențiunea „verificat la data de...”, conform prevederilor art. 22, și aplică ștampila.

Art. 24. — (1) La cererea autorității competente, titularul este obligat să returneze certificatul și extrasele aferente.

(2) În cazul în care un document care face obiectul prevederilor art. 22 este reținut de autoritatea competentă, aceasta eliberează, la cererea expresă a titularului de certificat, un document care să dovedească acest fapt.

CAPITOLUL VI

Pierderea certificatelor

Art. 25. — (1) La cererea titularului certificatului sau a beneficiarului transferului de drepturi, autoritatea competentă eliberează un certificat sau extras înlocuitor al certificatului ori al extrasului care a fost pierdut, cu respectarea prevederilor alin. (2).

(2) Autoritatea competentă poate refuza eliberarea certificatului sau a extrasului înlocuitor, dacă solicitantul nu a făcut dovada că a luat toate măsurile necesare astfel încât să împiedice pierderea certificatului sau extrasului original.

(3) Certificatul sau extrasul înlocuitor conține aceleași informații și mențiuni ca și documentul pe care îl înlocuiește și se eliberează pentru o cantitate de produse egală cu cantitatea neexportată prevăzută în certificat.

(4) Solicitanții trebuie să menționeze această cantitate în scris. În cazul în care cantitatea menționată de solicitant este mai mare decât cea care reiese din informațiile autorității competente, cantitatea care se înscrie în certificatul sau în extrasul înlocuitor va fi cea confirmată de autoritatea competentă.

(5) În cazul în care certificatul sau extrasul înlocuitor al unui certificat ori extras original este pierdut, nu se eliberează un nou document înlocuitor al certificatului sau extrasului respectiv.

(6) Eliberarea unui certificat sau extras înlocuitor se face cu condiția constituirii unei garanții în favoarea autorității competente. Modalitățile specifice de stabilire a garanției se definesc în normele metodologice de aplicare a legii privind instituirea sistemului de garanții pentru importul și exportul produselor agricole.

Art. 26. — (1) Cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2), autoritatea competentă nu eliberează certificat sau extras înlocuitor pentru produsele pentru care eliberarea de certificate este suspendată.

(2) În cazul în care titularul certificatului sau al extrasului demonstrează autorității competente că certificatul ori extrasul a fost utilizat parțial sau că fost neutilizat și că acesta nu mai poate fi utilizat, în special datorită distrugerii totale ori parțiale, autoritatea competentă care a eliberat certificatul înlocuitor ori extrasul inițial eliberează un certificat înlocuitor ori extras înlocuitor pentru cantitatea de produse rămasă disponibilă din certificatul sau extrasul original.

Art. 27. — (1) În cazul în care certificatul sau un extras din acesta este pierdut, iar documentul pierdut a fost utilizat în totalitate ori parțial, în mod excepțional, autoritatea competentă poate furniza părții interesate un duplicat al documentului original, care conține aceleași informații și mențiuni ca și documentul original; acest document va fi inscripționat cu mențiunea „duplicat.”

(2) Duplicatelor nu pot fi utilizate pentru efectuarea de operațiuni de import și de export.

(3) Duplicatelor vor fi prezentate birourilor vamale unde declarația prevăzută la art. 21 a fost acceptată în baza certificatului sau extrasului pierdut, care înscriu în duplicat mențiunile ce au fost făcute pe original.

(4) Duplicatul astfel completat înlocuiește exemplarul nr. 1 al certificatului sau extrasului pierdut și reprezintă dovada pentru eliberarea garanției.

CAPITOLUL VII

Forța majoră

Art. 28. — (1) În cazul în care, ca rezultat al unui eveniment pe care operatorul economic îl consideră caz de forță majoră, exportul sau importul nu poate fi efectuat în termenul de valabilitate al certificatului, titularul poate solicita autorității competente prelungirea termenului de valabilitate al certificatului sau anularea acestuia.

(2) Se consideră *forță majoră* evenimentul imprevizibil, inevitabil și insurmontabil, care generează imposibilitatea temporară sau definitivă de îndeplinire, parțială ori totală, a obligațiilor asumate de operatorul economic.

(3) Operatorii economici trebuie să furnizeze în termen autorității competente dovezi privind evenimentul considerat caz de forță majoră, care în cazuri justificate poate fi de maximum 6 luni de la expirarea termenului de valabilitate al certificatului.

(4) În cazul în care operatorii economici nu pot face dovada producerii cazului de forță majoră în termenul prevăzut la alin. (3), deși au depus toate eforturile în acest sens, autoritatea competentă poate decide prelungirea termenului pentru furnizarea dovezilor.

(5) Nu se primesc cereri de prelungire a termenului de valabilitate al unui certificat după 30 de zile de la data expirării acestuia.

(6) În cazul în care circumstanțele reprezentând forța majoră țin de țara de origine a produsului, țara din care provine importul sau de cea de destinație a exportului, circumstanțele respective pot fi acceptate numai în cazul în care autoritatea competentă primește în scris o notificare oficială din partea țării în cauză.

(7) Autoritatea competentă decide dacă circumstanțele invocate constituie caz de forță majoră.

Art. 29. — (1) Decizia de a anula sau de a prelungi termenul de valabilitate al certificatului se referă numai la cantitatea de produse care nu a putut fi importată sau exportată ca rezultat al apariției cazului de forță majoră.

(2) Prolungirea termenului de valabilitate al certificatului se menționează pe certificat.

(3) În cazul în care se prelungeste termenul de valabilitate al unui certificat de export pentru produse care

beneficiază de primă de export, drepturile aferente acestuia nu pot fi transferate.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 30. — La articolul 3 din Legea nr. 1/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, Industrie Alimentară și Dezvoltare Rurală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 25 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) eliberează certificate de import și de export pentru produse agricole începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 300/2005 privind instituirea sistemului de certificate de import și de export pentru produse agricole;“.

Art. 31. — Pentru acoperirea cheltuielilor de implementare a sistemului de certificate de import și de export pentru produse agricole, bugetul Agenției de Plăți și

Intervenție pentru Agricultură se va majora cu sumele necesare.

Art. 32. — În termen de 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Guvernul, la propunerea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerului Economiei și Comerțului, Ministerului Finanțelor Publice și Agenției Naționale de Administrare Fiscală, va adopta prin hotărâre a Guvernului normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 33. — Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Mențiuni:

Prezenta lege transpune simplificat Regulamentul (CE) nr. 1.291/2000 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de certificate de import și export și de certificate de fixare în avans pentru produsele agricole, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. 152/2000.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
DAN RADU RUȘANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 24 octombrie 2005
Nr. 300.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind instituirea sistemului de certificate de import și de export pentru produse agricole

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind instituirea sistemului de certificate de import și de export pentru produse agricole și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 21 octombrie 2005.
Nr. 1.012.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 536**

din 13 octombrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 239 alin. 2 și 3 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 239 alin. 2 și 3 din Codul penal, excepție ridicată de Andrei Zanopol Tănase în Dosarul nr. 1.793/P/2004 al Tribunalului Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că prevederile legale criticate nu aduc atingere dispozițiilor constituționale invocate în motivarea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 martie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.793/P/2004, **Tribunalul Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 239 alin. 2 și 3 din Codul penal**, excepție ridicată de Andrei Zanopol Tănase în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că „o reacție de o violență minimă, față de împiedicarea accesului liber la informație al ziaristului, nu poate fi considerată ca infracțiune în spiritul avut în vedere de legiuitor la incriminarea infracțiunii de «ultraj»“, sancționarea penală a unor asemenea „reacții minime“ fiind de natură să încalce libertatea de exprimare, precum și dreptul la informație. În fapt, prin Sentința penală nr. 1.460 din 25 mai 2004 a Judecătorei Galați, autorul excepției a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de ultraj prevăzută de art. 239 alin. 2 și 3 teza întâi din Codul penal, reținându-se că acesta a lovit un lucrător de poliție.

Împotriva acestei sentințe inculpatul a declarat apel, în cadrul căruia a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 239 alin. 2 și 3 din Codul penal, arătând că fapta pentru care a fost condamnat a fost săvârșită în exercitarea profesiei sale de jurnalist, intervenția bruscă pentru a opri o persoană îmbrăcată civil, care nu se legitimase și care încerca să ia aparatul de fotografiat din mâinile martorului care avea aceeași calitate de jurnalist, fiind justificată. Incriminarea faptei sale ca ultraj, în condițiile arătate, este apreciată ca fiind de natură să încalce drepturile constituționale invocate.

Tribunalul Galați — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Referindu-se, în motivarea opiniei sale, la dispozițiile art. 239 alin. 1¹ și 2 din Codul penal, instanța arată că acestea nu pot fi considerate ca o îngrădire a dreptului la informație sau a libertății de informare, întrucât asigurarea unei protecții speciale funcționarului care, menținându-se în cadrul legal al atribuțiilor de serviciu, acționează într-un mod legitim, în exercițiul autorității pe care o reprezintă, este impusă de necesitatea asigurării protecției juridice a autorității respective. Calitatea făptuitorului nu este relevantă câtă vreme „legea penală nu cere subiectului infracțiunii de ultraj vreoa calitate specială, ceea ce înseamnă că fapta poate fi săvârșită de orice persoană, inclusiv de un ziarist [...]“.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu încalcă normele constituționale invocate în motivarea excepției. Se arată în acest sens că libertatea de exprimare, garantată în art. 30 alin. (1) din Constituție, impune respectarea cerinței înscrise în art. 30 alin. (6) din Legea fundamentală, și anume aceea de a nu prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și dreptul la propria imagine.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie, că

dispozițiile art. 239 alin. 1¹ și 2 din Codul penal nu încalcă libertatea de exprimare și nici dreptul la informație.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 239 alin. 2 și 3 din Codul penal.

Ulterior sesizării Curții cu excepția de neconstituționalitate, dispozițiile alin. 2 al art. 239 din Codul penal au fost modificate prin Legea nr. 160/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 2 iunie 2005, prevederile legale criticate având următoarea redactare: *„Lovirea sau orice acte de violență, precum și vătămarea corporală săvârșite împotriva unui funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, aflat în exercițiul funcțiunii ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcțiunii, se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 7 ani, iar dacă s-a produs vătămarea corporală gravă, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 12 ani.*

[...] Dacă faptele prevăzute în alineatele precedente sunt săvârșite împotriva unui magistrat, polițist sau jandarm ori alt militar, maximul special al pedepsei se majorează cu 3 ani.“

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 239 alin. 2 și 3 din Codul penal, excepție ridicată de Andrei Zanopol Tănase în Dosarul nr. 1.793/P/2004 al Tribunalului Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 octombrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****pentru numirea domnului Corneliu Burada
în funcția de vicepreședinte al Autorității Naționale
pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2005 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Corneliu Burada se numește în funcția de vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANUContrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu

București, 24 octombrie 2005.
Nr. 477.

★

RECTIFICĂRI

În titlul II al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— la art. I pct. 3, alin. (2²) al art. 1, în loc de: „...*standardelor intenționale de evaluare*“ se va citi: „...*standardelor internaționale de evaluare*“.

★

În Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 1 septembrie 2005, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— la art. 1 alin. (5), în loc de: „...*standardelor intenționale de evaluare*.“ se va citi: „...*standardelor internaționale de evaluare*“.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 063679